ATACUL CONTRA ANGLIEI

(Urmare din pag. 1-a)

pregătirea atacului final contra Angliei.

Ingustul front maritim al coastelor germane din primele luni ale operațiilor s'a transformat, după numai trei luni de război, într'un uriaș arc de cerc de mii de kilometri, de la Capul Nord până la Pirinei. El a făcut să intre în stăpânire germană toate bazele navale și aeriene continentale, care pot fi folosite contra Angliei, uneori dela distanțe de câteva zeci de kilometri. Defecțiunea Franței a lipsit Marea Britanie de sprijinul unei flote moderne de aproape 600.000 de tone și de toate bazele navale și aeriene din Mediterana occidentală, cu excepția Gibraltarului, care devine mult mai vulnerabil și a dat în schimb Germaniei putința de a turbura și comunicațiile atlantice ale Marei Britanii, obligate să apere numai cu flota ei Regatul unit, să-și menție situația în Mediterana, să-și asigure comunicațiile pe toate mările globului și să îndestuleze zilnic o populație, care nu are, în mod normal, stocuri pentru mai mult de șase săptămâni și să însoțească cu vase de război convoaiele, care transportă petrolul și prețioasele furnituri de armament de peste oceane.

Spre a înfrânge Anglia, ea trebue să fie atacată și învinsă în propria ei insulă, redusă la foamete sau lovită în coesiunea ei morală, în puterea ei de rezistență politică internă și în unitatea ei imperială.

O debarcare în Anglia este posibilă. Ocuparea Norvegiei, ca și reîmbarcarea corpului expediționar englez la Dunkerque o dovedesc. De sigur, elementul surprinderii strategice ar lipsi în cazul unei ofensive contra Angliei, căci atacul este anunțat de adversari și așteptat de englezi. Nu va lipsi însă factorul surprinderii tactice asupra punctelor și timpului de debarcare, asupra felului operațiilor, asupra numărului de forțe și metodelor de luptă întrebuințate.

Pentru a face față unor operații de debarcare cu precizie calculate, pregătite cu neîntrecuta capacitate de organizare, de care a dat dovadă comandamentul german și efectuate cu spiritul de sacrificiu arătat de armata germană, Marea Britanie dispune de o flotă, care rămâne cea dintâi din lume, ca număr de unități și experiență combativă, dar care este împărțită pe prea multe teatre de operații spre a fi în întregime opusă atacatorilor și care va fi expusă riscurilor unor atacuri aeriene în massă, cu prilejul cărora se va spune și ultimul cuvânt în conflictul aero-naval.

Barajele de mine, apărarea costieră, aviația, apărarea antiaeriană, apărarea contra parașutiștilor, în fine forțele terestre, pe care d. Churchill le evaluează la un milion și jumătate de oameni vor căuta să zădărnicească succesul ofensivei. Aceasta ar putea avea sorți de izbândă hotăritori, dacă superioritatea aeriană germană s'ar afirma necontestată și dacă, în lipsa unei marine de război mai puternice, aviația germană ar pune stăpânire pe cerul britanic. In această privință d. Churchill se arată încrezător în puterea armei aeronautice engleze, inferiorității căreia îi atribuia totuși, la începutul lui Mai, succesul campaniei germane în Norvegia.

O debarcare în Anglia ar trebui să reușească din primele momente, căci ea ar fi inevitabil costisitoare și repetarea ei ar cere noi pregătiri îndelungate și probabil ar face să alunece lupta pe panta războiului economic al blocadei, unde — oricât de mari ar fi pierderile britanice — posesiunea unei marine comerciale de peste 20 de milioane de tone, la care se adaogă flotele de comerț aliate, ar da Angliei putința unei rezistențe îndelungate.

O asemenea rezistență are însă și ea limitele ei. Războiul modern cere uriașe sacrificii financiare și deși banii pentru ducerea lui se pot găsi, când e vorba de o luptă pentru existență, apelul la credit sau la impozit devine din ce în ce mai greu, într'o țară, care trăește numai din comerțul ei, redus azi în proporții considerabile, fiindcă chiar dacă Germania n'ar izbuti să zădărnicească aprovizionarea oceanică a Angliei, ea îi blochează în întregime continentul european, după cum Anglia blochează comerțul maritim al Reichului.

O ciocnire unică în felul ei în istorie se pregătește astfel între o armată, căreia zece luni de succese i-au dat reputația invincibilității, dar care înainte de a-și înfrânge adversarul într'o ofensivă totală trebue să caute contactul cu el peste mare, și o națiune grabnic înarmată pentru o apărare îndârjită, pe care avionul a scos-o din izolarea ei seculară și o pune azi în fața celei mai grele încercări din istoria ei.

O ultimă ofertă de pace ar mai putea fi făcută Angliei, sub forma unui ultimatum al Puterilor Axei, înainte de deslănțuirea atacului. Anglia ar fi chemată să aleagă astfel între supunere și distrugere, precum afirmă corespondentul din Roma al lui „Neue Zürcher Zeitung", într'o telegramă transmisă de agenția Reuter. O asemenea ofertă ar fi posibilă dar nu pare probabilă, căci și într'un caz și într'altul prețul e același: pentru Anglia păstrarea iar pentru Germania cucerirea celui mai mare imperiu al lumii.

I. L.

Memento

Calendar

JOI 18 IULIE 1940

Ort. Sfântul Martir Emilian († 361).
Cat. Sfântul Frideric.
Prot. Carolina.
Evreesc: 12 Tamuz 5700.
Mahomedan: 12 Gemadi-el-Ahir 1359.
Ziua morții Reginei Maria a României (1938).

✱

Răsăritul soarelui 4.49.
Apusul soarelui 19.54.

Radio

EMISIUNI IN LIMBA ROMANA ALE POSTURILOR STRAINE DE RADIO

— (Ora românească) —

18.45: DUNĂREA (325.4m.)
18.45: ZEESEN (31,38m.)
19.50: TIRANA (49,30m.) afară de Duminică.
20.15: ZEESEN (31,38m.)
20.15: ROMA (31,02m.-25.51m.)
20.15: BARI I (283.3m.)
20.30: DUNĂREA (325.4m.)
21.35: BELGRAD (49,18m.)
22.15: DUNĂREA (325.4m)
22.30: LONDRA (261m.)
22.30: DAVENTRY (30.96m.-49.59 m.-41,49 m.)
23: ZEESEN (31.38m.)

JOI 18 IULIE

RADIO-EXPERIMENTAL
32,4 m. 9259 kHz. 2 kw.

RADIO-ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 kw.

RADIO-BUCUREȘTI
364,5 m. 823 kHz. 12 kw.

RADIO ROMANESC PE UNDA SCURTA 32,4 m.

6.45: Radio-jurnal (I).

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI

13: Ora; Jurnal cultural: Cota apelor Dunării și a barei Sulina; Note culturale și publicații; Știri artistice și culturale; Spectacole; Radiofonice; Sport.

13.20: Orchestra de concert Radio, dirij. de Const. Bobescu: Vanătoare și furtuna de Berlioz; Ghitara de Lalo; Legenda No. 4 de Dvorak; Sub palmier de Albeniz; Preludiu de Albeniz; Andante și Menut de Stamitz.

14: Radio-jurnal (II).

14.30: Continuarea concertului Orchestrei Radio: Larghetto din „Simfonia II-a" de Beethoven; China veche, suită de Niemann.

15: Inștiințări.

RADIO ROMANIA

19.45: Radio-jurnal în limba maghiară.

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI

20: Ora; MOZART, de Gh. D. Mugur.

20.15: Muzică de Mozart (disc.): Quartetul în re minor (Quartetul Léner).

20.40: Radio-jurnal (III).

21: Muzică de Mozart (discuri): Uvertură în stil italian (orch. filarm. dirij. de Hans von Benda); concert în si bemol major (pian: Artur Schnabel și orch. simf. din Londra, dirij. de John Barbirolli); Simfonia No. 35 în re major („Haffner") (orch. filarm. din New-York, dirj. de Arturo Toscanini).

22: Radio-jurnal (IV); Sport.

22.20: Jurnal pentru străinătate în limbile: franceză, germană, engleză și italiană.

22.40—23.30: Muzică de Mozart (discuri): Uvertură la „Răpirea din Serail" (orch. filarm. din Berlin, dirij. de Wilhelm Furtwaengler): arie din „Răpirea din Serail" (voce: Adela Kern); uvertură la „Nunta lui Figaro" (orch. simf. dirij. de Bruno Walter); două arii din „Nunta lui Figaro" (voce: Elisabeth Schumann); gavotă din „Idomeneu" (orch. Tonhallé din Zürich, dirij. de Volkmar Andreae); arie din „Flautul fermecat" (voce: Peter Anders); scenă din „Flautul fermecat" (soliști și cor); arie din „Don Juan" (voce: Peter Anders); duet din „Don Juan" (voce: Erna Berger și Heinrich Schlusnus) și arie din „Don Juan" (voce: Heinrich Schlusnus); uvertură la „Don Juan" (orch. Operei din Berlin, dirij. de Leo Blech.

FII PRUDENT IN TOT CE SPUI! DUȘMANUL ASCULTA...

CRONICA SPORTURILOR

Acțiunile întreprinse de U. F. S. R. pentru întărirea mișcării sportive

Printre acțiunile întreprinse de UFSR, acela de convingere a autorităților să colaboreze cu Uniunea la redresarea și întărirea mișcării sportive, este poate cel mai interesantă.

In acelaș timp este o acțiune, care a dat rezultate imediate.

D. Rezident Regal Ionașcu a donat 100.0000 lei pentru mișcarea sportivă din Ținutul Prut. Iată unul din rezultatele practice, pe care presa sportivă l'a remarcat ca pe un gest semnificativ, considerându-l un succes remarcabil al Uniunei.

ȚINUTUL BUCEGI VA ACORDA TOT SPRIJINUL SAU GRUPARILOR SPORTIVE

Zilele trecute Uniunea a primit încă o dovadă că acțiunea sa a fost eficace. Ținutul Bucegi face cunoscut că a dat ordin tuturor Prefecturilor de județe din cuprinsul Ținutului să ajute grupările sportive afiliate Federațiilor Uniunei.

Iată copia de pe ordinul dat la 20 Iunie, pe care Secretariatul Ținutului a trimes-o la Uniune:

„Fiind sesizați de Federația Română de Football Asociație Nr. „1376 a. c., vă rugăm să binevoiți „a lua măsuri ca organele administrative locale să dea tot sprijinul grupărilor sportive oficiale, care activează în cadrul UFSR, deci și în cadrul FRFA".

Rezultatele obținute până acum arată că argumentele aduse de reprezentanții Uniunei sunt valabile și că ele au determinat, într'adevăr, dorința reală de colaborare pentru ridicarea sportului românesc.

UFSR va căuta să continue această determinare a spiritului de colaborare sportivă și speră să creeze o concepție completă și activă în acest sens.

SPORTUL RURAL

Concursul de foot-ball dela Bolintinu-din-Vale

Intrat, de mulți ani, în tradiția comunei Bolintin, concursul de foot-ball dela Sf. Ilie, rămâne, alături de „oină", drept una dintre cele mai importante întâlniri dintre echipele rurale. Moștenită dela generațiile înaintașe, care i-au dat ființă și-au susținut-o, întâlnirea de peste câteva zile câștigă în amploare astăzi, când sportul cu balonul rotund a fost luat sub aripa Străjii Țării care caută prin toate mijloacele să întrețină, acolo unde se găsesc, și să înființeze acolo unde n'au fost, asociații cu caracter sportiv.

Legată încă dela început de ajutorul neprecupețit pe care ziarul „Universul" l-a acordat din plin oridecâteori i-a fost cerut, și întâlnirea de anul acesta va primi dela „Universul" medalii și diplome, — pe lângă cupa „Inginer Scarlat" — cu care este dotat concursul — și premiile în bani în valoare 1800 lei ce vor fi acordate primelor trei echipe victorioase.

Comitetul organizator a terminat preparativele pentru întâlnirea de Sâmbătă 20 Iulie, care va obține, sperăm, un succes tot atât de categoric ca și în anii trecuți. Numele ce compun acest comitet sunt neîndoelnice garanții, în acest sens: **pretor Ion Mircea, prof. Eugen Dumitrescu,** directorul gimnaziului industrial din localitate (pe al cărui teren se vor consuma jocurile) și **prof. Nicu Dinu** sunt toți vechi sportivi cunoscuți în cercurile locale.

Comunele care au echipe de football sunt invitate și pe aceasta cale să-și trimită fără întârziere adeziunile pe adresa d-lui Romulus Dinu, la Bolintinu-din-Vale (Ilfov).

VOLLEI-BASKET-BALL

Comunicat F. R. B. V.

Se aduce la cunoștința jucătoarelor și jucătorilor mai jos motați, că sunt rugați să fie prezenți Joi 18 crt., la parcul sportiv al Străjii Țării, pentru a juca volleyball:

Jucătoarele: Annie Agapie, Maruți Bobeș, Leanța Dumitrescu, Speranța Hălunga, Marie Popeea, Miorița Popescu, Dida Plăvițescu, Coca Trandafirescu, Florența Gabriela Țuli Marinescu, Marioara Filipescu, Magda Grigorescu, Rodica Riegler, Jenni Dumitriu, Solange D'Herbez, Simone Petrovanu, Adina Popescu, Lulu Cristescu, Nelli Tipărescu, Beina Agapie, Laura Săulescu, Mariana Comă[illegible], Marie Fesgian.

Jucători: Gh. Teodorescu, N. Ganea, Eh. Epuran, Dan Ionescu, Șerban Georgescu, Ioan Bogos, Mihai Ionescu, C. Reizian, Alex. Stelorian, Nic. Dragomirescu, A. Boeru, A. Neagu, V. Teodoru, Ioan Ștefănescu, T. Stamatescu, J. Niculescu, George Niculescu, I. Vulescu, M. Ralea, I. Dionisie, H. Dlugoș, R. Surmeian.

Adunarea este fixată pentru ora 16,45, în fața corpului de gardă.

Se aduce la cunoștința generală că grupările: Viforul Dacia, Sportul Studențesc și Juventus-Tirul, sunt suspesndate pentru neplata diverselor taxe către F. R. B. V.

De oarece în curând va începe activitatea în cadrul diferitelor concursuri, grupările în neregulă cu plata taxelor către F. R. B. V. nu pot participa, fiind suspendate.

Plata restanțelor se poate face în fiecare Joi, la sediul Federației, unde secretariatul lucrează în fiecare zi între orele 9—13 și 16—20.

GALERIA POTENTAȚILOR ZILEI

Cum a ajuns evreul Isak Barouhoglu „regele merelor"

Bistrița, Iulie

Povestea acestui ins începe în 1918.

Era în anul când Rusia era bântuită de revoluția bolșevică.

Acolo trăia, creindu-și pentru prima oară renume, Isak Barouhoglu născut la 15 Martie 1880, în Constantinopol, ajuns curând mare proprietar și magnat al banului.

Dar revoluția comunistă îl făcuse să piardă totul.

Astfel a fost nevoit să fugă, refugiindu-se în Persia, unde— valorificându-și o parte din bijuterii, pe cari putuse pune mâna — a isbutit să stea până în 1922, când văzând că nu găsește terenul prielnic operațiunilor de îmbogățire rapidă, a venit în România, despre care auzise că este țara tuturor posibilităților.

A făcut, la noi în țară, un intens comerț cu mere și bani au curs cu nemiluita.

Ajunsese curând iarăși un om bogat și influent.

ISAK BAROUHOGLU, CETĂȚEAN ROMÂN

In această situație socotise că e timpul să-și aranjeze ches tiunea cetățeniei.

Folosindu-se de oameni cu trecere, a procedat numai de cât la îndeplinirea formalităților.

Cererea de naturalizare a apărut în „Monitorul Oficial" din 29 Septembrie 1925, acordându-i-se dispensa de stagiu, de către comisia de naturalizare, prin încheerea nr. 43 din 1933, ținându-se seama de activitatea sa de „mare utilitate pentru națiia noastră" și dobândește cetățenia română, prin decizia ministerială, publicată în „Monitorul Oficial" No. 194 din 24 August 1934, pagina 5321 și 5422, pe temeiul faptului excepțional că făcea „export de fructe în stil mare, contribuind prin aceasta la prosperarea pomiculturii în țară".

UNDE INTERVIN ȘABAȘ-GOIMII...

Teama că va fi încolțit odată în treburiile sale, în cazul când ar rămânea singur sau întovărășit numai de evrei, l-a determinat la 19 Iunie 1933 să creeze o societate pe acțiuni, în consiliul căreia să strângă o seamă de șabăsgoimi cu suprafață și cari să-i servească de paravan, în dosul căruia să-și poată continua și desăvârși acțiunea de îmbogățire.

In chipul acesta a luat ființă societatea anonimă pe acțiuni „Stamboli", cu sediul în Bistrița, județul Năsăud, str. Alba Iulia No. 2, având ca scop pe deoparte, prin cumpărări de imobile, să se planteze diferite specii de altoi și viță de vie, în întinderi mari, cărora — prin cultivarea și explcatarea în raport cu progresul resimțit — să se dea posibilitatea de randament potrivit pentru o producție potrivită, în vederea exportului și consumului intern, iar pe de altă parte să se ocupe și cu negustoria și exportul de fructe, legume și cereale.

Capitalul social al acestei societăți a fost fixat la suma de două milioane și jumătate lei și apoi deplin vărsat în numerar, fiind repartizat la 500 de acțiuni, cu o valoare nominală egală de 5 mii lei fiecare.

Președinte al consiliului de administrație a fost ales Isak Barouhoglu, domiciliat în Bistrița, jud. Năsăud, str. Principele Nicolae nr. 40, iar oameni de legătură în afaceri, membri ai consiliului de administrație, au fost aleși Baruch Abraham, domiciliat în Bistrița, str. Crotorilor nr. 22 și Alecu Gabay, domiciliat în București, str. Roma Nr. 45, cari aveau și cele mai multe acțiuni. Agendele directorului general al întreprinderii au fost încredințate tot lui Isak Barouhoglu.

AFACERILE IAU UN MARE AVANT

Timpul s'a scurs. Afacerile au mers strună. Două luni și ceva dela înființare, la 9 Septembrie 1933, cu prilejul adunării generale a acționarilor societății „Stamboli", s'a hotărât majorarea capitalului dela 2.500.000 lei la 7.700.000 lei, prin emitere de 1040 noui acțiuni de câte 5000 lei, cumpărate în mare parte tot de cei de mai sus.

Cinci luni mai târziu și anume la 29 Ianuarie 1934, adunarea generală extraordinară a acționarilor societății „Stamboli" hotărește ca această întreprindere să se ocupe și cu fabricarea și comercializarea săpunului și colonialelor, precum și cu orice alte acte de comerț.

Bilanțul întreprinderii încheiat la 31 Mai 1934 arată un plasament de 7.842.677 lei în această ramură a comerțului, iar contul de profit și pierdere la aceeaș dată suma de 2.569.381 lei.

Societatea își continuă nestingherită activitatea. Cumpără mereu pământ și edificii, în toate regiunile pomicole din țară, pe prețuri derizorii, dela oameni — toți creștini, mulți dintrej ei români — aflați probabil la mare strâmtoare.

Anii au trecut. Isak Barouhoglu reușise în special să realizeze o avere fabuloasă.

Exercită în comerț o adevărată dictatură, care nu cruța pe nimeni, atunci când era vorba de-o acțiune independentă, care căuta să-i prejudicieze interesele.

IN CONFLICT CU FISCUL

Ca toți coreligionarii săi Isak Barouhoglu nu se simțea bine dacă nu se sustrăgea impunerilor.

Astfel, până acum n'a prezentat niciodată registrele comerciale cu ocazia impunerilor fiscului și până în 1938 n'a pus la dispoziția fiscului nici bilanțul și nici contul de profit și pierdere al societății „Stamboli", sub motiv că la data când se făceau impunerile nu erau încheiate.

In cursul anului 1936, bunăoară, în urma declarației de impunere făcute, a fost impus de către comisia de impunere la un impozit de 350 mii lei.

In 1937, comisia l-a impus cu suma de 1.082.120 lei. A făcut apel și isbutește, prin intervențiile făcute, să fie impus numai cu 450 mii lei.

Anul 1938 este însă anul cu bucluc pentru el. Este descoperit anume că a frustrat Statul, prin evaziune la impozitul comercial, cu suma de 997.027 lei și — prin ordinul nr. 486.400 din 21 Martie 1938 — este obligat la plata acestei sume și la o amendă de 4.135.700 lei, pentru faptul că „a exercitat comerț, fără a declara că exercită, spre a fi impus și fără să arate veniturile, în anii anteriori exercițiului financiar 1935—36".

Spre a scăpa de bucluc, intervine în toate părțile și reușește să determine ministerul de finanțe să trimită la Bistrița un inspector financiar special.

Nu se știe ce s'a făcut, ce nu s'a făcut, destul că printr'o ciudată întâmplare dispar dela dosarul celui cu pricina piesele cari îi erau nefavorabile, rămânând numai cele favorabile.

Se naște un proces, care se judecă la tribunalul din localitate și care ținând seama de faptele expuse de cei în drept, a dat o sentință condamnatorie.

Ajutat de oameni „generoși", Isak Barouhoglu face recurs, care urma să se judece la Curtea de apel din Cluj.

Amânându-se mereu judecarea recursului, o împrejurare prielnică vine să decidă pe Isak Barouhoglu, să renunțe la recurs, declarându-se dispus să plătească totul, conform legii de lichidare a debitelor arierate din 1 Aprilie 1940. Potrivit acestei legi este obligat să plătească 10 la sută în numerar, 20 sută în rente de consolidare seria 35 sau în bonuri de impozite, din impozit; iar 2 la sută în numerar și 5 la sută în rente sau bonuri de impozite, din amendă, restul de 70 la sută din debit, dobânzile și majorările legale, calculate până la 31 Martie 1940, atât din impozit, cât și din amendă, anulându-se.

Astfel impozitul de 997.927 lei a fost redus la suma de 287.299 lei, iar amenda de 4.135.700 lei la suma de 19.153 lei, încât prin plata sumei de 306.452 lei debitul de 5.132.727 lei putea să fie lichidat.

Vine pe urmă legea amnistiei fiscale, Isak Barouhoglu dă o declarație că vrea să beneficieze de dispozițiile ei și plătește numai suma de 38.880 lei.

Să vedem, acum, care este situația în care se găsește societatea „Stamboli" sub raportul veniturilor.

Bilanțul acestei societăți, încheiat la 31 Mai 1939, indică suma de 8.845.261 lei, iar contul de profit și pierdere suma de 1.228.953 lei, cu un beneficiu net de 50.339 lei, atunci când circulația pe anul 1938—30.a societății „Stamboli" a fost de 80.817.297 lei.

Lăsăm pe cititori să desprindă singuri firul adevărului.

In ce privește impozitele, de remarcat doar că pe exercițiul 1939—40, societatea „Stamboli" a fost impusă cu un impozit de 145.800 lei, iar pe exercițiul 1940—41 cu 172.260 lei, impunere fixată după suma de 400 mii lei.

Cum este posibil ca o societate cu o avere enormă, cu o circulație la fel, să aibă venituri așa de reduse, mai ales în cursul unor ani în cari numai recolta fructelor a fost din cele mai bune, nu știm.

Ceeace am vrea să știm ar fi următorul fapt: nu cred oare autoritățile că ar fi cazul să se sesizeze și să constate activul și pasivul real al acestei societăți, precum și beneficiile ei adevărate, luându-se măsurile de rigoare?

Amănunte asupra bătăliei navale din Mediterana

Comunicatul oficial extraordinar italian

Roma, 16 (Rador). — Agenția „Stefani" transmite următorul comunicat oficial extraordinar nr. 37:

Marele cartier general al forțelor armate comunică următoarele amănunte asupra bătăliei aeronavelor din Mediterana:

In zorii zilei de 8 Iulie, una din formațiunile importante ale marinei noastre eșise din bazele sale spre a face o recunoaștere armată în Mediterana centrală, în scopul de a asigura libertatea comunicațiilor maritime. Recunoașterile de acest fel nu sunt aduse la cunoștința publicului, pentru ca inamicul să nu poată trage foloase din informațiunile ce s'ar da.

Intr'o poziție potrivită față de zona de explorare a forțelor navale, fuseseră puse al pândă mai multe submarine, care aveau misiunea de a ataca forțele navale inamice ce s'ar fi putut ivi eventual și de a da informații asupra mișcărilor acestor forțe.

O vastă rețea de explorare aeronavală completa sistemul naval în timp ce alte formațiuni aeriene inspectau ca de obicei Mediterana occidentală și orientală.

In curând, se semnală că în Mediterana orientală o escadră engleză, pornită de la Alexandria și cuprinzând în total trei cuirasate de câte 31.000 tone, înarmate cu opt tunuri de 381 mm., un vas purtător de avioane, cinci crucișetoare și 15 contratorpiloare, înainta spre apus. Aproape în același timp se semnala că o altă escadră engleză, compusă din două cuirasate, dintre care unul era marele „Hood" de 41.500 tone, înarmat cu opt tunuri de 381 mm., iar al doilea era un cuirasat de tipul „Valiant" de 31.000 tone, înarmat cu opt tunuri de 381 mm.: din vasporul purător de avioane „Ark Royal", din două crucișetoare și și opt contratorpiloare, plecase din Gibraltar și se îndrepta spre insulele Baleare.

O informație, dată de unul din submarinele de pândă, care scufundase un contratorpilor de escortă din marea formațiune inamică, confirma înaintarea escadrei din Levant, spre Mediterana centrală.

Pe temeiul acestor informații, a fost elaborat următorul plan:

1) Vapoarele inamice care merg dinspre Alexandria să fie atacate toată ziua, la sud de insula Creta, de aviația de bombardament din Marea Egee și din Libia.

2) Să fie supraveghiată escadra cuirasatului „Hood" — încă îndepărtată — pentru a se putea da la timp atacul contra ei, îndată ce ea ar intra în raza de acțiune utilă a avioanelor noastre de bombardament.

3. Să se eșaloneze escadrele noastre navale în zone potrivite spre a asigura, în cursul zilei de 9 Iulie, întâlnirea cu inamicul, acoperind totodată întregul nostru sector de coastă care era, porbabil, obiectivul inamicului.

In cursul zilei de 8 Iulie, dela ora 9 de dimineață și până la ora 20, aviația a atacat, cu rezultate bune, în zece valuri succesive, flota engleză din Mediterana orientală. Cel puțin zece sau 12 bombe mari au atins ținta; pe bordul unui crucișetor a izbucnit un incendiu.

In cursul nopții de 9 Iulie, escadrele noastre navale s'au dus în zona fixată prin planul stabilit. Vizibilitatea redusă, din cauza ceței ce se întindea pe mare, impiedeca în dimineața de 9 Iulie controlul formației engleze, care la ora 13,30 a dat semne despre prezența ei în marea Ionică printr'un atac al avioanelor-torpiloare contra unui grup de crucișetoare ale noastre trimise într'o cercetare înaintată. Tentativele inamicului au fost repede anulate, în timp ce cinci din cele două aparate ce atacaseră erau doborîte de focul armelor antiaeriene ale crucișetoarelor noastre. Hidroavioane lansate cu catapultele de pe bordul crucișetoarelor noastre și trimise în căutarea formației inamice, aduceau în vremea aceasta indicații precise, care au permis comandantului șef să stabilească la ora 15 și 45 contactul de artilerie. Grupul crucișetoarelor noastre, care se găsea mai aproape de vasele similare ale formațunii inamice a deschis focul, urmat de focul cuirasatelor CESARE și CAVOUR, la care a răspuns imediat focul cuirasatelor britanice. Cu toată distanța considerbilă (26.000 metri) tirul a fost repede de reglat la țintă și mai multe lovituri au atins vasele inamice. Unul din aceste vase a fost văzut scufundându-și prora și a încetat focul. Tirul adversarului părea și el bine reglat; un obuz de 381 mm. a lovit unul din cuirasatele noastre explodând pe punte, în centrul vasului, aproape de coș, fără să-l poată impiedeca însă de a-și continua tirul cu aceeași intensitate, dat fiind că niciuna din părțile vitale ale vasului nu fusese atinsă.

In timp ce acțiunea se desfășura între vasele cele mari, escadrilele de contratorpiloare, aflate în poziție favorabilă, înaintau cu îndrăzneală la atac, în ciuda focului de baraj al marilor unități inamice, a rezistenței contratorpiloarelor inamice și a bombardamentului avioanelor inamice.

Cu toate contramanevrele unităților inamice, care tindeau să anuleze atacul și să evite torpilele, una din torpile, lansată de escadrila Freccia a atins un crucișetor inamic. In timpul manevrei de apropiere, această escadrilă a mai doborît trei avioane engleze.

Aviația din Sicilia și din Pouilles, intrată în acțiune la ora 15.40, și-a continuat activitatea fără întrerupere pe cerul bătăliei, dar condițiunile de vizibilitate, foarte rele din cauza ceței care nu dispăruse încă complet, din cauza fumului făcut de artilerie și de formațiile navale ca și a fumului de protecție care acoperea vasele în timpul manevrei, a împiedecat o intervenție eficace.

Flota inamică a schimbat vădit ruta, îndepărtându-se în zig-zag spre sud-vest, pentru a se sustrage cât mai mult posibil acțiunii aeriene.

In vremea aceasta, grupul „Hood" își continuase drumul și sosise, în după amiaza zilei de 9 Iulie, la sud de insulele Baleare. Astfel, în timp ce în Marea Ionică bătălia era în toi, aviația din Sardinia și-a putut începe acțiunea necruțătoare, care a continuat până la căderea nopții. Câteva bombe mari au lovit ținta în plin, vaporul purtător de avioane a fost atins; pe un alt vapor de luptă a izbucnit un incendiu care putea fi văzut cu ușurință. In aceeași seară, grupul „Hood" își începea retragerea spre baza de la care plecase.

Astfel, ziua de 9 Iulie s'a încheiat cu un succes important al forțelor noastre navale și aeriene, care se măsurase pentru întâia oară cu forțele aliniate în masă de amiralitatea britanică. Acest succes s'a conturat limpede când cele două grupe inamice au început să se îndepărteze spre bazele lor, arătând astfel că renunță să atingă ceeace constituise, fără îndoială, obiectivele lor. In adevăr, formațiunea engleză care s'a sustras de la luptă în marea Ionică, și-a limitat manevra la necesitățile de protecție a unui mic convoi de cinci vapoare care, pornit din zona insulei Malta, trebuia să ajungă la Alexandria; în timp ce grupul Hood își continua încet calea spre Gibraltar.

In cursul zilei de 11 Iulie, aviațiile din Sicilia și Libia, care nu putuseră vedea decât elemente izolate în ziua de 10 Iulie, au luat din nou sub tirul lor forțele navale engleze, care înaintau cu iuțeli diferite, în trei grupe, spre bazele lor. Această acțiune a continuat fără întrerupere în zilele de 12 și 13 Iulie, în cursul cărora forțele aeriene din Libia și din marea Egee intrau în acțiune pe măsură ce îngăduia apropierea diferitelor grupe inamice. Aceste formațiuni italiene de avioane terestre au înaintat astfel cu îndrăzneală desupra mării deschise, până la 600 km de bazele lor, merităând prin acest fapt și ele o mențiune onorabilă.

Nu mai puțin de 40 de atacuri s'au succedat, necruțătoare, împotriva inamicului; nu mai puțin de 50 de bombe — dintre care multe de calibru foarte mare — au lovit vapoarele adversare cu efecte vădite. Zece aparate de vânătoare inamice au fost doborâte.

In dimineața zilei de 11 Iulie, grupul „Hood" reintra în portul Gibraltar, iar în noaptea de 13, forțele navale de la Alexandria, reintrau și ele în portul lor.

Inamicul n'a mărturisit încă pierderile pe care i le-au pricinuit italienii. Dar după mărturia celor cari au participat la luptă, după precisa și indiscutabila documentare fotografică, după încetineala cu care vapoarele inamice au străbătut drumul retragerii, după reacțiunea lor antiaeriană slăbită, se poate afirma cu certitudine că aceste pierderi au fost considerabile. In adevăr, un contratorpilor și un cargobot au fost cu siguranță scufundate; două vapoare de luptă, patru crucișetoare, două vase purtătoare de avioane și două contratorpiloare au fost cu siguranță atinse, unele din ele în mai multe rânduri și destul de grav; 12 avioane au fost doborîte, alte vreo 12 distruse sau avariate chiar pe bordul vaselor purtătoare de avioane.

Este sigur, apoi, că din aceste unități:

1) Vaporul de luptă „Hood" a fost lovit de trei bombe, respectiv la postul de tragere de mare calibru, la turela superioară a tunurilor de 381 mm. și la postul de telegrafie fără fir;

2) Purtătorul de avioane „Ark Royal" a fost lovit de o bombă, care i-a sfărâmat partea exterioară dreaptă a capătului anterior al punții de decolare, distrugând totodată șapte avioane;

3) Purtătorul de avioane „Eagle" a căpătat o mare spărtură în față;

Pe câtă vreme „Ark Royal" a putut să intre în basinul Gibraltarului, cuirasatul „Hood" va trebui poate să fie trimis în Anglia, din cauza lipsei materialului și utilajului necesar în acel basin.

UNGARIA DE ERI, UNGARIA DE AZI

(Urmare din pag. 1-a)

„In ce privește generalitatea aristocrației maghiare, cu toate că în fond era foarte patriotă, ea suferea influența antinațională a Curții suveranului său și se destinteresa de tot ceeace privea Ungaria și de interesele publice ungare uitând limba sa maternă și considerând capitala imperială (Viena), — din ce în ce mai mult germană, — reședința sa favorită.

Clasa mijlocie, compusă din proprietari rurali, corespunzând cu „gentry" englezi, trăia în mediocritate, fără nicio preocupare superioară, având cu deviză fraza faimoasă: extra Hungarian non est vita...

Burghezia propriu zisă nu conta în Ungaria, nici politicește... nici din punctul de vedere național, căci nouă părți din zece era formată din germani. Și pe ultima treaptă a scării sociale, încovoiat sub povara iobăgiei, ignorant, dar având instinctul privațiunii drepturilor sale naturale, poporul vegeta, plătind dijmele și dările, făcând corvoadele și vărsându-și sângele în rândurile armatei imperiale".

Tabloul este și mai întunecat dacă reamintim situația tragică a românilor și a celorlalte naționalități din acea Ungarie de-acum câteva decenii, ce a trebuit să dispară în 1918.

Ungaria de astăzi, din cauza politicii conducătorilor săi, a rămas aproape cu aceeaș structură feudală; iar după încorporarea Rutheniei carpatice, dacă ținem seama și de existența celorlalte minorități etnice, a redevenit un stat de naționalități. Interesele clasei conducătoare, compusă din câteva familii de magnați, comandă această organizație de stat în mijlocul Europei noui și după triumful dreptului naționalităților.

Această clasă, care n'a învățat nimic din lecțiile istoriei, domină politicește și economicește.

Ea stăpânește latifundiile și refuză introducerea unei reforme agrare largi, după modelul celei pusă în aplicare în România și de care beneficiază și țărănimea maghiară din Transilvania; după cum tot ea încurajează, ca și în trecut, politica de desnaționalizare a minorităților din interiorul Ungariei și politica externă bazată pe expansiuni teritoriale.

Această Ungarie n'a înțeles eri și nu înțelege nici azi, rostul marilor prefaceri din jurul ei, în ordinea națională, socială, economică și culturală.

R. SEIȘANU

Orariul magazinelor din stațiunile balneare

Ministerul muncii a dat o decizie, prin care se stabilește orarul magazinelor în localitățile recunoscute oficial ca stațiuni climaterice sau balneare, pe timpul sezonului dela 15 Iunie — 15 Septembrie.

Duminica și sărbătorile legale, toate magazinele comerciale, cu excepția cârciumilor și a bodegilor, vor fi deschise până la ora 12 amiază.

Restaurantele vor fi deschise toată ziua.

Bodegile vor fi închise până la ora 12 amiază, iar cârciumile vor fi deschise numai între orele 12—19.

Atelierele de coafură și frizerie vor fi deschise Duminica până la 12 amiază și închise Luni până la aceiași oră.

In zilele de lucru magazinele de orice categorie din localitățile arătate mai sus, vor avea următorul orar pe tot timpul sezonului: se vor deschide la ora 7 dimineața și se vor închide la ora 13; se vor redeschide la ora 16 și se vor închide la ora 21, inclusiv Sâmbăta și în ajunul sărbătorilor legale, cu excepția restaurantelor, bodegilor și cârciumilor cari vor rămâne deschise în tot timpul zilei.

Condițiunile de admitere în școlile de ofițeri de aviație și de marină

Condițiunilee de admitere în școlile ministerului aerului și marinei sunt publicate în Monitorul Oficial nr. 146 din 27 VII a. c.

Datele concursurilor și localitățile unde vor fi ținute:

Pentru Școala de aviație la 21 Iulie a. c. în Cotroceni, București.

Pentru Școala navală N. M. S. „Mircea" la 25 Iulie a. c., Constanța.

Pentru a fi înscris la concurs este suficient ca cererea însoțită de: actul de naționalitate, extractul de naștere, actul de onorabilitatea părinților, certificatul de bună purtare, consimțământul părinților, diploma de bacalaureat (la nevoie comunicarea Inspectoratului regional școlar), 2 fotografii certificate și taxa de lei 300 să fie înaintate școalelor până la 19 și 23 Iulie.

Elevii liceelor militare se înscriu prin Direcția liceelor militare și au nevoie numai de actele dela a, e, f, g, h.

In secțiile mecanici ale școalelor de aviație și marină pot concura selecționații liceelor industriale și ai școalelor de arte și meserii, precum și absolvenții din acest an ai acestor școli.

Bacalaureații originari din provincile ocupate, care nu pot să-și întocmească toate actele la timp, vor fi admiși la concursuri pe baza unui minimum de acte.

Tinerii respinși la vizita medicală pot să depună actele de înscriere la celelalte școli militare până la 29 Iulie a. c.

Întâmplări din Capitală

Sinucidere

In str. Gilortului No. 23, s'a sinucis, spânzurându-se cu o buc